

VIẾT VỀ NHỮNG KỈ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG

“Có một nghề bụi phấn bám đầy tay
Ta vẫn gọi là nghề cao quý nhất
Có một nghề không trồng cây vào đất
Mà cho đời những đóa hoa thơm!”.

Nhà văn Nga, Đôn-ki-xtôi đã từng viết: *“Dưới ánh hào quang của ánh sáng mặt trời, không có nghề nào cao quý bằng nghề dạy học”*. Còn, cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng của chúng ta cũng đã khẳng định: *“Nghề dạy học là nghề cao quý nhất trong các nghề cao quý, nghề sáng tạo nhất trong các nghề sáng tạo. Các thầy cô giáo không những dạy chữ mà còn dạy người, họ cứ như cây thông trên sườn núi, cây quế giữa rừng sâu thẳm lặng tỏa hương dâng hiến trí tuệ, sức lực cho đời”*. Quả đúng là vậy, nghề dạy học là một nghề vô cùng cao quý và không gì có thể sánh được với công lao của người thầy. Bao nhiêu thế hệ học sinh trưởng thành là bấy nhiêu sợi tóc của thầy cô điểm bạc. Theo năm tháng, tâm huyết và những bài học quý giá cho học trò sẽ không bao giờ thay đổi trong trái tim thầy cô. Và vì thế, bảng đen, phấn trắng, lớp học, sân trường luôn là những kí ức đẹp nhất trong tim của mỗi người học sinh, để sau này, khi khôn lớn và trưởng thành, sải bước chân ở khắp muôn phương rộng lớn, lòng vẫn sẽ mãi nhớ về kí ức thanh xuân tươi đẹp.

Mái trường tiểu học Long Biên yêu dấu – ngôi nhà thứ 2 trong trái tim em, nơi lưu giữ những tiếng cười hồn nhiên của tuổi thơ, nơi cho em tri thức và bao tình yêu thương ấm áp. Ở nơi đây, thầy cô là cha mẹ, bạn bè là anh em cùng nhau gắn bó, nơi cho em những kí ức không bao giờ phai nhòa.

Thời gian thấm thoắt trôi qua nhanh, giờ đây, khi đã là một cô học sinh lớp 4, trưởng thành hơn, mạnh mẽ và đầy tự tin, em lại nhớ về kỉ niệm ngày đầu tiên tới trường, nhớ về những giây phút bỡ ngỡ của một cô bé lớp 1, với bao ngập ngừng, lạ lẫm. Những bước chân đầu tiên vào cánh cổng trường tiểu học sẽ là hồi ức đậm sâu trong tim mỗi người. Nhưng với em, với các bạn Đê 2015, năm học đầu tiên dưới mái trường tiểu học còn thật khó quên. Bởi năm học đó em và các bạn phải học bài qua màn hình máy tính, không được cùng nhau tới trường, để trực tiếp nghe cô giảng bài. Những ngày tháng dịch bệnh Covid hoành hành khắp cả nước, đặc biệt là ở Thủ đô Hà Nội yêu dấu của em. Thế nhưng, chúng em vẫn được sống trọn vẹn trong những phút giây, những khoảnh khắc tuyệt vời của những ngày tháng học sinh lớp 1 vì đã có nhà trường, cô thầy bên cạnh, yêu thương chúng em, động viên chúng em thật nhiều trong từng bài học, qua từng trang sách.

Một ngày mùa thu tháng 9 năm 2021, nắng vàng ấm áp vương trên từng cành cây, chiếc lá, bầu trời trong xanh cùng làn gió thu vương nhẹ nhàng. Đó là thời khắc "lá ngoài đường rụng nhiều và trên không có những đám mây bàng bạc", lòng em rộn ràng, nao nức, xao xuyến khi chia tay "thỏ trắng xinh xinh, búp bê

thân yêu" của mái trường mầm non, đón chờ khoảnh khắc mình lớn hơn, ngày tựu trường – ngày em chính thức được là học sinh tiểu học. Thế nhưng, buổi tối hôm đó, mẹ báo với em ngày mai em sẽ dự lễ khai giảng tại nhà bởi dịch bệnh còn đang phức tạp để đảm bảo an toàn cho mọi người và chính mình. Nghe tin đó, em thấy hụt hẫng biết chừng nào, bao mong chờ cho buổi tựu trường vụt tan. Đường như mẹ hiểu được những tâm trạng rối bời trong em, mẹ đã vỗ về em để em được yên tâm hơn rằng dù không được tới trường nhưng Nhà trường, cô Tâm --cô chủ nhiệm lớp 1 của em sẽ hướng dẫn cẩn thận, chi tiết để em có thể sẵn sàng đón một năm học mới. Và dù không được đứng giữa sân trường để hít hà hương hoa thơm, ngắm những chiếc ghế đá xinh, hay cảm nhận làn gió thu mơn man nhẹ nhàng, thì chúng em vẫn được sống trọn vẹn với những giây phút tuyệt vời của ngày khai trường.

Buổi sáng hôm ấy, ngày 5-9-2021, ông mặt trời vẫn còn chưa xuất hiện phía xa xa chân trời, em đã thức dậy. Sau khi vệ sinh cá nhân xong, em được mẹ hướng dẫn chuẩn bị trang phục thật ngay ngắn. Chiếc áo trắng với chiếc cổ cánh sen được bẻ ra gọn gàng, trên tay áo gắn biển hiệu: Trường tiểu học Long Biên. Cảm giác lúc ấy thật khó tả, em đã là một cô bé học sinh tiểu học rồi, chính thức được là một thành viên của ngôi nhà Tiểu học Long Biên yêu dấu mà em hằng mơ ước. Cảm xúc hân hoan, náo nức càng rõ hơn trong em khi mà đúng 7h00 sáng em nghe thấy những giai điệu sôi nổi của bài hát "Vui đến trường": *Em đến trường, vui đến trường,...Nắng lung linh xuyên qua hàng cây...Cấp sách này, bút viết này, em đã mang!....* vang lên qua màn hình máy tính. Mẹ nói nhỏ với em rằng: “Vào dự lễ khai giảng thôi nào con gái!”. Giọng nói ấm áp của cô giáo chủ nhiệm - cô Vũ Thanh Tâm vang lên sao mà ấm áp. Cô dặn chúng em ngồi ngay ngắn, khoanh tay lên bàn. Em vẫn nhớ cảm xúc lúc ấy, tim đập nhanh hơn, hồi hộp, mong chờ, háo hức, ... dù online đấy, dù không được gặp thầy cô, bạn bè trực tiếp đấy, mà sao vẫn thấy gần gũi và thân quen quá, gia đình thứ 2 của em!

Mở đầu buổi khai giảng đặc biệt này, cô cho chúng em xem một đoạn phim ngắn, giới thiệu về ngôi trường Tiểu học Long Biên thân yêu. Hình ảnh, âm nhạc cùng vang lên, hòa với lời nói dịu dàng của cô, đã dẫn em đi vòng quanh trường mình. Đây là cổng trường, đây là sân trường, đây là phòng học, đây là thư viện, sân bóng, ...Ồi! Thật đẹp làm sao! Trường em hiện lên như một bức tranh rực rỡ sắc màu. Em lại càng háo hức, lúc ấy em ước mong sao dịch Covid qua đi thật nhanh để em và các bạn được đến trường. Bao cảm xúc xen lẫn trong tâm trí em, em bùng tình, khi tiếng nhạc kết thúc, cô gọi chúng em quay lại buổi lễ khai giảng. Qua màn hình máy tính, em được chào cờ, được hát quốc ca... Và em được gặp cô Hiệu trưởng, cô hiệu phó. Các cô gửi lời dặn dò chúng em thật thân thương, em cảm nhận được tình cảm ấm áp của tất cả các thầy cô. Trong buổi đầu gặp gỡ này, em còn được cô chủ nhiệm trò chuyện, hướng dẫn cách chuẩn bị sách vở để sẵn

sàng bước vào những giờ học chính thức của năm học. Giờ thì không còn bỡ ngỡ, không còn lạ lẫm nữa, Tiểu học Long Biên là ngôi nhà yêu dấu, thân quen của chúng em rồi. Hôm nay: em là học sinh lớp một!

Buổi khai giảng cứ thế dần trôi qua sau gần 1 tiếng đồng hồ, nắng thu âm áp đã lên cao, những làn gió se vẫn nhẹ nhàng thổi len qua kẽ lá, lùa vào từng góc nhỏ trong căn phòng của em, một cảm giác nhẹ nhàng đến bình yên trong một ngày thật đáng nhớ. Em được tham dự một buổi tựu trường thực sự đặc biệt, sẽ chẳng bao giờ em quên được và cũng mong sẽ không bao giờ phải ngồi gặp thầy cô, bạn bè qua màn hình máy tính như này nữa. Thời gian cứ dần trôi qua, sau 7 tháng học online, khi dịch bệnh Covid được kiểm soát và dần qua đi, chúng em được quay lại trường học. Ước mong được đến với lớp học thân yêu, được gặp thầy cô và bạn bè đã thành hiện thực.

Cô bé lớp một năm nào với bao bỡ ngỡ, lạ lẫm ấy giờ đã thành một cô học sinh lớp 4 tự tin, tràn đầy niềm vui và năng lượng học tập. Em thầm cảm ơn cô Tâm, cô Hà, cô Thủy đã dìu dắt em trong suốt 3 năm học vừa qua. Các cô không chỉ cho em kiến thức mà cô còn cho em bao kỉ niệm đẹp, làm nên một thanh xuân rực rỡ dưới mái trường Tiểu học Long Biên yêu dấu.

Nhưng, em muốn dừng lại giây phút này để nói làm cảm ơn chân thành hơn nữa với cô Hợp --người mẹ hiền thứ 2 của em - cô chủ nhiệm em năm học lớp 4 này. Từng cử chỉ, lời nói cho đến nụ cười tỏa nắng của cô em vẫn khắc ghi từ những giây phút đầu tiên được gặp cô. Mỗi ngày đến lớp, cô lại cho em biết thêm bao điều thú vị, từ những con chữ vô hình, cô đã cho em cả một câu chuyện đằng sau đó, để những giờ học trở nên vui vẻ và ý nghĩa biết bao. Cô còn chăm cho em từng bữa ăn giấc ngủ sau mỗi giờ học. Yêu và biết ơn cô nhiều lắm, cảm ơn cô - người lái đò thầm lặng, không ngại vất vả, khó nhọc để luôn bảo ban, chăm lo cho chúng em --những chú Dê nhỏ của tập thể 4A5 đáng yêu nhưng đôi lúc còn bướng bỉnh, nghịch ngợm.

Kỉ niệm là một phần không thể thiếu trong cuộc sống của mỗi người. Chúng không chỉ là những hồi ức đẹp đẽ mà còn là nguồn sức mạnh, động lực để chúng ta tiến về phía trước. Đặc biệt, những kỉ niệm dưới mái trường thân yêu, bên thầy cô và bạn bè mến thương, sẽ luôn là hành trang tươi đẹp của mỗi con người trong hành trình khôn lớn và trưởng thành.

Cảm ơn mái trường Tiểu học Long Biên thân yêu, cảm ơn các cô, em sẽ góp nhặt những yêu thương này, gom lại thành một thanh xuân rực rỡ. Để rồi sau này, dù có đi khắp phương trời, với bao điều tuyệt vời phía trước đang chờ đón, thì em vẫn luôn nhắc nhở mình rằng: Tuổi trẻ của mình còn là mái Trường Tiểu học Long Biên --Ngôi nhà hạnh phúc - là các cô giáo luôn tận tâm với các học sinh! Em tự hứa, sẽ chăm chỉ học tập, rèn luyện và nỗ lực hơn nữa để trở thành

một công dân tốt, xứng đáng là thiếu niên nhi đồng - thế hệ trẻ Hồ Chí Minh, xứng đáng là học trò của trường Tiểu học Long Biên!

*Long Biên - Trường học em đó
Cô thầy chăm chỉ, học trò chăm ngoan
Có nhiều thành tích vẻ vang
Xứng đáng trò giỏi, cháu ngoan Bác Hồ!*

Học sinh: Trương Trúc Linh

Lớp: 4A5

Trường tiểu học Long Biên – Quận Long Biên – TP. Hà Nội

Long Biên mến yêu – Nơi chắp cánh cho những ước mơ trẻ thơ

Ngày khai giảng lớp 1 thật đặc biệt!

Khi em là học sinh lớp 2 --lớp 3

Lớp 4 chào đón em với nhiều yêu thương!

Tập thể 4A5 yêu dấu!

Hành trình khôn lớn và trưởng thành rực rỡ của em

Mái trường thân thương – sẽ viết thêm nhiều kỉ niệm đáng nhớ – nơi làm nên thanh xuân tươi đẹp!